

Józef M. Dołęga

Sprawozdanie z Konferencji: Między filozofią a historią nauki, Poznań, 15-16.09.1994 r

Studia Philosophiae Christianae 31/1, 242-243

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

środowiska w Tatrzańskim Parku Narodowym w obliczu narastającej antropopresji. Sympozjum to zostało przygotowane przy ścisłej współpracy z pracownikami naukowymi Tatrzańskiego Parku Narodowego. Zajęcia i wykłady w ramach sympozjum stanowiły jednocześnie warsztaty ekologiczne dla studentów IV roku specjalizacji Ekologia Człowieka i Bioetyka. Program zajęć był bardzo urozmaicony. Podczas czterodniowego pobytu studenci ATK zapoznali się z problematyką ochrony środowiska w TPNie w obliczu narastającej antropopresji. W ramach terenowych warsztatów ekologicznych uczestniczyli w dwóch szkoleniach, których tematem było: zwiedzanie oczyszczalni ścieków stanowiących sieć systemu oczyszczalni instalowanych obecnie na terenie TPNu, rozpoznawanie zniszczeń drzewostanów w wyniku wpływu antropopresji, zapoznanie się z fauną i florą charakterystyczną dla penetrowanych obszarów, zapoznanie się z praktycznymi problemami budowy tras turystycznych oraz rozwiązaniami dotyczącymi ruchu turystycznego, zwiedzanie miejsc szczególnie narażonych na działalność destrukcyjną ruchu turystycznego.

Obok terenowych warsztatów ekologicznych przygotowano – przy ścisłej współpracy naukowej z pracownikami naukowymi TPN – szereg wykładów oraz seminariów. Szczególnym zainteresowaniem wśród nich cieszyły się zagadnienia związane z Projektem Przestrzennego Zagospodarowania Tatrzańskiego Parku Narodowego. W wykładach, obok pracowników naukowych z TPNu, uczestniczyli dyrektorzy Parku w osobach dra Wojciecha Gąsienicy-Byrcyna i dra Stanisława Czubernata. Wszystkie zajęcia teoretyczne odbywały się w siedzibie Tatrzańskiego Parku Narodowego. Dzięki staraniom nowego kierownictwa Parku niedawno zostało udostępnione dla zwiedzających Muzeum Przyrodnicze, którego głównym zadaniem jest ekspozycja o charakterze dynamiczno-edukacyjnym. Dyrekcja Parku postarała się też o wybudowanie specjalnej sali wykładowej, bogato wyposażonej w środki multimedialne służącej do prowadzenia tego typu szkoleń naukowo-dydaktycznych.

Uwieńczeniem organizowanych warsztatów ekologicznych był czynny udział studentów ATK w otwartym wyjazdowym posiedzeniu sesji Rady Ochrony Przyrody działającej przy Prezydencie RP. Posiedzenie Rady pod przewodnictwem prof. dra hab. St. Kozłowskiego dotyczyło problematyki programu ekorozwoju rejonu Karpackiego w ramach dyskusji nad programem Strategia dla Polski.

Pracownicy ATK oraz TPN-u mają nadzieję, że tego typu zajęcia w postaci „terenowych warsztatów ekologicznych” organizowanych w ramach sympozjum dla studentów ATK, wejdą na stałe do kalendarza krajowych imprez z zakresu edukacji ekologicznej. Potrzeba organizowania tego typu szkoleń naukowo-edukacyjnych jest obecnie sygnalizowana, nie tylko przez kadrę akademicką, ale także przez samych studentów, zresztą nie tylko z naszej Uczelni. Dlatego też tegoroczni organizatorzy „warsztatów ekologicznych” spodziewają się, że w przyszłym roku akademickim uzyskają dla swojej inicjatywy dodatkowe poparcie, między innymi ze strony takich instytucji, jak: Ministerstwo Edukacji, Krajowe Centrum Edukacji Ekologicznej czy Ministerstwo Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

JÓZEF M. DOŁĘGA

SPRAWOZDANIE Z KONFERENCJI: MIĘDZY FILOZOFIĄ A HISTORIĄ NAUKI

W dniach 15-16 września 1994 r. odbyła się w Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu konferencja naukowa poświęcona twórczości prof. Jerzego Giedymina.

J. Giedymin (1925-1993) pochodził z Klecka koło Nowogrodka (pow. Nieśwież) z rodziny polskiej inteligencji, skąd w 1937 r. przeprowadził się wraz z rodziną do

Krosna nad Wisłokiem, gdzie uczył się do gimnazjum i liceum typu humanistycznego, które ukończył w czasie okupacji i w 1944 r. zdał egzamin dojrzałości przed Tajną Komisją Egzaminacyjną w Krośnie. Studia uniwersyteckie rozpoczął w 1945 r. na Wydziale Humanistycznym UJ, które kontynuował na Uniwersytecie Poznańskim i uzyskał dyplom magistra w 1950 r. oraz równolegle ukończył Wyższą Szkołę Ekonomiczną. Pracę zawodową rozpoczął w Akademii Handlowej od 1948 r. jako asystent wolontariusz, asystent, starszy asystent i adiunkt. Od roku 1953 r. podjął pracę w Katedrze Logiki Wydziału Filozoficzno-Historycznego Uniwersytetu Poznańskiego jako starszy asystent, adiunkt, docent etatowy, profesor nadzwyczajny. W 1966 roku wyjechał do Wielkiej Brytanii i wykładał logikę i metodologię nauk w Durham University, w Uniwersytecie Londyńskim i w Sussex University w Brighton do 1990 r. (dane biograficzne przedstawiła K. Zamiara).

W czasie konferencji wygłoszono 14 referatów, w których głównie podejmowano zagadnienia z zakresu historii i filozofii nauki. Problem uwarunkowań historycznych odkrycia teorii względności przedstawił w obszernym wykładzie Stanisław Bazański; rolę Poincaré'go w odkryciu szczególnej teorii względności w ujęciu Jerzego Giedymina ukazał Jan Such, Teresa Grabińska zaprezentowała giedyminowską interpretację konwencjonalizmu. O pewnych medytacjach kartezjańskich Poincaré'go mówił Zbigniew Drozdowicz, natomiast Roger Pouivet przedstawił konwencjonalizm epistemologiczny, Danuta Sobczyńska podjęła problem empiryzmu geometrycznego w relacji do konwencjonalizmu na przykładzie Hugona Dinglera. Zagadnienie filozofii nauki lub teorii nauki przedstawił Ryszard Wójcicki, problem fizykalistycznego antynaturalizmu metodologicznego był przedmiotem wykładu Jerzego Kmity, natomiast sposoby oceny teorii metodologicznych ukazał Zygmunt Hajduk, Wacław Mejbaum zasygnalizował znaczenie tradycji i mody w pracy metodologicznej na marginesie wczesnej twórczości J. Giedymina. Próbę zdarzeniowej teorii znaku przedstawił Leon Koj, a relację między filozofią nauki a historią nauki w procesie dydaktycznym ukazał Wojciech Sady i Alina Motycka. W czasie konferencji nie zostały wygłoszone dwa wykłady: Mariana Przełęckiego o pojęciu teorii i Teresy Kostro o problematyce statusu źródła historycznego w perspektywie epistemologicznej. W ramach tej konferencji został zaprezentowany status epistemologiczny i metodologiczny socjologii przez Józefa M. Dołęgę, w którym dokonano analizy pojęcia, przedmiotu badań i charakteru interdyscyplinarnego socjologii oraz wskazano na metody i koncepcje tej nauki, a mianowicie: empiryczną, humanistyczną, filozoficzną i systemową.

ZBIGNIEW SAREŁO

OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA NAUKOWA NA TEMAT: CZY JEST MOŻLIWA ETYKA UNIWERSALNA?

W dniach 26-28 września 1994 r. miała miejsce w Siedlcach Ogólnopolska Konferencja Naukowa na temat: *Czy jest możliwa etyka uniwersalna?* Została ona zorganizowana pod auspicjami Wyższej Szkoły Rolniczo- Pedagogicznej w Siedlcach, Sekcji Etyki Polskiego Towarzystwa Filozoficznego i Polskiego Oddziału Międzynarodowego Towarzystwa Uniwersalizmu.

Organizatorzy zaprosili do dyskusji wszystkich, którzy mieliby coś do powiedzenia na temat etyki uniwersalnej. Ten sposób przygotowania Konferencji zaowocował obfitością referatów (32) i podejmowanej w nich problematyki. Konferencja posiadała charakter interdyscyplinarny. Głos zabrali w niej nie tylko filozofowie różnych specjalności, lecz także psychologowie, prawnicy, religioznawcy, politolodzy i fizycy. Zmieszczenie wszystkich referatów w ciągu trzech dni obrad było możliwe dlatego, że